

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobkyně: **Z. K.**, bytem R. 785/2, P. 4, zastoupena JUDr. Josefem Kopřivou, advokátem se sídlem Vodičkova 709/33, Praha 1, proti žalovanému: **Policejní prezídium České republiky**, Strojnická 27, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí policejního prezidenta ve věcech služebního poměru ze dne 2. 7. 2013, č.j. PPR-11635-8/ČJ-2013-990131,

t a k t o :

I. Rozhodnutí policejního prezidenta ve věcech služebního poměru ze dne 2. 7. 2013, č.j. PPR-11635-8/ČJ-2013-990131, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 15 342,- Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Josefa Kopřivy, advokáta.

O d ů v o d n ě n í

Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení rozhodnutí, kterým policejní prezident zamítl její odvolání proti rozhodnutí ředitele Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy ve věcech služebního poměru č. 446/2013 ze dne 15. března 2013, jímž byla žalobkyně podle ust. § 42 odst. 1 písm. h) zákona o služebním poměru propuštěna ze služebního poměru příslušníka Policie České republiky.

Odvolací orgán konstatoval, že ředitel krajského ředitelství rozhodl podle § 42 odst. 1 písm. j) zákona o služebním poměru o propuštění odvolatelky ze služebního

poměru příslušníka Policie ČR, jelikož ta byla posudkem zdravotnické komise č. 1 Oblastního zdravotnického zařízení Praha ze dne 16. ledna 2013 s připojeným lékařským posudkem o zdravotní způsobilosti příslušníka bezpečnostního sboru k výkonu služebního místa inspektor 13.5.1 uznána zdravotně nezpůsobilou pro výkon služby a byla jí stanovena zdravotní klasifikaci „D“. Uvedl, že dne 15. srpna 2012 nenastoupila odvolatelka do zaměstnání a nedala vědět důvod, proč nenastoupila, ani nijak nekontaktovala své nadřízené. Bylo po ní vyhlášeno pátrání, a to především z důvodu, že mohla spáchat sebevraždu, neboť na sociální síti „Facebooku“ sdělila *„mám hotovo, mějte se tu krásně v tomhle pojebaném životě“*. V této souvislosti dne 16. srpna 2012 ředitel Obvodního ředitelství policie Praha IV plk. Mgr. Bc. L. P. zažádal Zdravotnické zařízení Ministerstva vnitra o přezkoumání zdravotního stavu odvolatelky. Odvolatelka byla od 17. srpna 2012 v neschopnosti k výkonu služby. Dne 17. ledna 2013 obdržel ředitel Obvodního ředitelství policie Praha IV posudek lékařské komise č. 1 Oblastního zdravotnického zařízení Praha ze dne 16. ledna 2013, společně s lékařským posudkem o zdravotní způsobilosti příslušníka bezpečnostního sboru k výkonu služebního místa inspektor - 1.3.5.1. ze dne 16. ledna 2013. Posudek lékařské komise společně s připojeným lékařským posudkem o zdravotní způsobilosti příslušníka bezpečnostního sboru odvolatelku uznává zdravotně nezpůsobilou pro výkon služby a stanoví u ní zdravotní klasifikaci „D“ se závěrem, že odvolatelka pozbyla dlouhodobě zdravotní způsobilost pro výkon služby. Odvolatelka podala dne 22. ledna 2013 návrh na přezkoumání toho posudku, ale ředitelka odboru zdravotnického zabezpečení Ministerstva vnitra tento návrh zamítla a napadený lékařský posudek dne 18. února 2013 potvrdila. Dne 5. března 2013 ve smyslu ust. § 178 odst. 2 písm. b) zákona o služebním poměru, na základě uvedených posudků, zahájil služební funkcionář řízení ve věcech služebního poměru o propuštění odvolatelky ze služebního poměru příslušníka Policie České republiky podle ust. § 42 odst. 1 písm. h) zákona o služebním poměru. Po seznámení se spisovým materiálem odvolatelka uvedla, že s výše uvedeným nesouhlasí, neboť zdravotní klasifikace „D“ nebyla podložena žádným vyšetřením ani jinými zdravotními testy. Námitky odvolatelky služební funkcionář neshledal s ohledem na zjištěné skutečnosti právně relevantní. Podle lékařského posudku odvolatelka dlouhodobě pozbyla zdravotní způsobilost k výkonu služby a tato skutečnost je pro rozhodnutí služebního funkcionáře směrodatná a závazná. Odvolací orgán uvedl, že služební funkcionář vydal rozhodnutí ve smyslu ust. § 42 odst. 1 písm. h) zákona o služebním poměru, které stanoví obligatorní povinnost propustit příslušníka v případě, že podle lékařského posudku poskytovatele pracovnělékařských služeb dlouhodobě pozbyl zdravotní způsobilosti k výkonu služby. Služební funkcionář musel k propuštění přistoupit, neboť se o pozbytí zdravotní způsobilosti dozvěděl. Ustanovení § 4 odst. 3 vyhlášky č. 393/2006 Sb., o zdravotní způsobilosti mj. uvádí, že „mimořádná prohlídka se dále provádí na návrh služebního funkcionáře příslušného bezpečnostního sboru, pokud příslušník vykazuje při výkonu služby takové nedostatky, že lze důvodně předpokládat, že došlo ke změně nebo ztrátě zdravotní způsobilosti k výkonu služebního místa, nebo služby“. Rozdíl mezi pojmy „zdravotní způsobilost k výkonu služby“ a „zdravotní způsobilost k výkonu služebního místa“ existuje, ale pro podané odvolání je nedůležitý. Lékařský posudek byl zpracován na tiskopisu - příloha č. 4 k vyhlášce č. 393/2006 Sb., ve znění vyhlášky č. 407/2008 Sb. Jedná se tedy pouze o rozpor v nadpisu tiskopisu. V posudku je výslovně uvedeno, že odvolatelka na základě vyšetření pozbyla dlouhodobě zdravotní způsobilosti pro výkon služby a je zde označena zdravotní klasifikace „D“. Pokud by byl posuzován zdravotní stav odvolatelky pouze pro výkon služby na služebním místě, byla by v textu formuláře použita varianta

bodů 2 písm. c), avšak tato varianta je v případě odvolatelky přeškrtnuta. K tvrzení odvolatelky, že posudek lékařské komise č. 1 Oblastního zdravotnického zařízení Praha č. j. ZZ-34/PA-2013 ze dne 16. ledna 2013 neobsahuje důvod, který vedl k nezpůsobilosti vykonávat službu v Policii České republiky, odvolací orgán uvádí, že posudek byl vydán v souladu s nařízením Ministerstva vnitra č. 48/2007, o péči ozdraví příslušníků a zaměstnanců Policie České republiky, Hasičského záchranného sboru a zaměstnanců Ministerstva vnitra, a s odvoláním na ustanovení § 81 odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a to pro účely důchodového zabezpečení. Tento posudek není primárně podkladem pro rozhodnutí o propuštění ze služebního poměru ve smyslu ustanovení § 42 odst. 1 písm. h) zákona o služebním poměru. Podkladem pro rozhodnutí o propuštění je lékařský posudek citovaný výše. Pokud odvolatelka rovněž upozornila na to, že v závěru posudku lékařské komise č. 1 Oblastního zdravotnického zabezpečení Praha, kde je uvedeno, že „stav pravděpodobně vznikl v souvislosti s užitím návykových látek“, pak s ohledem na výše uvedenou informaci k čemu tento posudek slouží, je uvedení této věty pro služebního funkcionáře irelevantní. Konečně pokud odvolatelka uvedla, že dodá v průběhu odvolacího řízení další písemné doklady od svého psychologa a psychiatra, a rovněž upozornila na šikanu na služebně ze strany jejího nadřízeného, pak k tomu odvolací orgán uvádí, že tato skutečnost nijak nesouvisí s projednávanou věcí, netýká se podstaty tohoto odvolání a pro rozhodnutí o odvolání je irelevantní, neboť rozhodným dokumentem je zmíněný lékařský posudek, podle kterého odvolatelka dlouhodobě pozbyla zdravotní způsobilost a byla stanovena zdravotní klasifikace „D“.

Proti tomuto rozhodnutí směřovala žaloba, v níž žalobkyně uvedla, že žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí vyjmenoval podklady svého rozhodnutí o odvolání, které neobsahují žádný důkaz, který by nebyl k dispozici v prvoinstančním řízení. Žalovaný opisuje skutečnosti, jež nemají přímý vztah k rozhodnutí o propuštění. Potvrzuje, že žalobkyně se dne 28. května 2012 podrobila toxikologickému vyšetření moče s negativním výsledkem, a uvádí, že dne 15. srpna 2012 nenastoupila do služby a proto po ní bylo vyhlášeno pátrání, neboť v osobní krizi na „Facebooku“ uvedla informaci, kterou si služební funkcionář vyhodnotil jako úmysl spáchat sebevraždu. To byl důvod pro její vyslání na mimořádnou zdravotnickou prohlídku k přezkoumání zdravotní způsobilosti k výkonu služby. Nic z uvedeného nepotvrzuje zákonnost rozhodnutí o propuštění. Je proto zřejmé, že služební funkcionář ani žalovaný neučinil nic pro zjištění skutkového stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jeho rozhodnutí, a za tím účelem si neopatřil potřebné podklady pro rozhodnutí, přestože mu to ukládá ust. § 180 odst. 1 zákona o služebním poměru. Na námitku týkající se absence důvodu nezpůsobilosti žalobkyně k výkonu služby a absence uvedení lékařského vyšetření, které vedlo k závěru o její nezpůsobilosti, žalovaný uvedl, že služební funkcionář vydal rozhodnutí ve smyslu ust. § 42 odst. 1 písm. h) zákona o služebním poměru. Žalovaný přitom vyjádřil názor, že služební funkcionář musel k propuštění přistoupit, neboť se o pozbytí zdravotní způsobilosti dozvěděl, avšak současně se nemohl seznámit se zdravotní dokumentací odvolatelky, ani s podklady, které vedly ke zpracování lékařského posudku. Zcela opačný názor, než jaký prezentoval žalovaný, vyjádřil Nejvyšší správní soud v rozsudku č.j. 6 Ads 19/2013 - 39 ze dne 21. června 2013. Služební funkcionář dovodil propuštění žalobkyně z posudku lékařské komise č. 1 Oblastního zdravotnického zařízení Praha ze dne 16.1.2013. Ustanovení § 42 odst. 1 písm. h) zákona o služebním poměru však požaduje, aby nezpůsobilost k výkonu služby konstatoval lékařský posudek poskytovatele pracovnělékařských služeb. Tím

však není posudek lékařské komise, ale souběžně (dne 16.1.2013) zpracovaný posudek o zdravotní způsobilosti příslušníka bezpečnostního sboru podle přílohy č. 4 k vyhlášce č. 393/2006 Sb., o zdravotní způsobilosti, vydaný Oblastním zařízením Ministerstva vnitra, které je poskytovatelem pracovnělékařských služeb pro Policii České republiky. Podle ust. § 41 písm. d) zákona č. 373/2011 Sb., je součástí posudkové činnosti posuzování zdravotní způsobilosti k práci nebo k výkonu služby na základě pracovnělékařské prohlídky; součástí posuzování zdravotní způsobilosti k práci nebo k výkonu služby je zejména posuzování zdravotní způsobilosti zaměstnanců podle § 53 až 58. Podle ust. § 42 odst. 2 citovaného zákona vydává lékařský posudek registrující poskytovatel pracovnělékařských služeb posuzované osoby. Posuzujícím lékařem je lékař se způsobilostí v oboru všeobecné praktické lékařství. Podle ustanovení § 4 odst. 1 vyhlášky č. 393/2006 Sb., vydané na základě zákonného zmocnění obsaženého v § 79 odst. 6 zákona o služebním poměru, se za účelem zjištění a posouzení toho, zda došlo nebo nedošlo ke ztrátě nebo změně zdravotní způsobilosti k výkonu služby na služebním místě, nebo dalších skutečností, provádí mimořádná prohlídka. Podle ustanovení § 6 odst. 1 posledně citované vyhlášky lékařský posudek o zdravotní způsobilosti příslušníka k výkonu služby vydaný na základě lékařské prohlídky obsahuje vždy údaje uvedené v příloze č. 4 k vyhlášce. Podle čl. 12 nařízení Ministerstva vnitra č. 48/2007, o péči o zdraví příslušníků a zaměstnanců Policie České republiky, Hasičského záchranného sboru České republiky a zaměstnanců Ministerstva vnitra, je lékařská posudková činnost součástí zdravotní péče poskytované příslušníkům. Orgány lékařské posudkové služby ministerstva a bezpečnostního sboru ji vykonávají ve vymezeném rozsahu, a to příslušnými lékaři rezortního zdravotního zařízení a poradními orgány (dále jen „lékařská komise“) ministerstva a bezpečnostního sboru. Z citovaného ustanovení čl. 12 NMV č. 48/2007 lze tudíž dovodit, že v souladu s novějším zákonem č. 373/2011 Sb. je posudková činnost vykonávána příslušnými lékaři rezortního zdravotnického zařízení, kteří využívají lékařské komise jako poradní orgány. Svědčí o tom také doslovná dikce čl. 14 odst. 1 NMV, podle něhož se lékařské komise zřizují jako poradní orgán lékařů rozhodujících při výkonu zdravotní péče v rámci rezortních zdravotnických zařízení. Posudek lékařské komise č. 1 Oblastního zdravotnického zařízení Praha byl vydán podle ustanovení § 26 odst. 1 NMV č. 48/2007. Citované ustanovení zní; „Příslušná lékařská komise kromě zápisu o provedení přezkumného řízení (čl. 25 odst. 4) vyhoví v souladu s platnou právní úpravou písemný posudek³⁰ “. Platnou právní úpravou podle poznámky pod čarou č. 30 je míněno ustanovení § 81 odst. 1 zákona č. 518/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, pojednávající o zahájení řízení o přiznání dávky důchodového pojištění. Zřejmě z tohoto odkazu, který řízení odkazuje na právní předpis, nevztahující se na nezpůsobilost příslušníků k výkonu služby dovodily zdravotnické orgány, že budou vydávat posudky dva, proti nimž je možno podat opravný prostředek ke stejnému druhoinstančnímu orgánu - Zdravotnickému zařízení Ministerstva vnitra. Nutno konstatovat, že již existence dvou posudků s rozdílným obsahem, vydaným různými orgány, obsahující stejné poučení o možnosti podat opravný prostředek, tentokrát podle ustanovení § 46 odst. 1 zákona č. 373/2011, o specifických zdravotních službách, činí jakékoliv rozhodnutí vydané na základě těchto posudků nanejvýš nevěrohodným.

Při jednání dne 3. března 2015 setrvali účastníci na svých skutkových i právních stanoviscích. Zástupkyně žalobkyně navrhla, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Pověřený zástupce žalovaného navrhl zamítnutí žaloby.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, v rozsahu uplatněných žalobních námitek, a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, byť jen zčásti.

Žalobkyně v žalobě především namítala, že služební funkcionáři nezjistili skutečný stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a neopatřili si potřebné podklady pro rozhodnutí, neboť v rozhodnutích obou stupňů absentují důvody nezpůsobilosti žalobkyně k výkonu služby, a služební funkcionáři se omezili jen na konstatování závěru lékařského posudku, což podle ní odporuje závěrům, k nimž dospěl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 21. června 2013, č.j. 6 Ads 19/2013. Dále pak poukázala na to, že ohledně jejího zdravotního stavu byly vypracovány dva lékařské posudky, které se svým obsahem částečně liší, což činí rozhodnutí vydané na jejich základě nevěrohodným.

Soud neshledal důvodnou žalobní námitku poukazující na to, že ve spise služebního orgánu jsou jako podklady pro rozhodnutí založeny dva různé posudky ohledně její zdravotní nezpůsobilosti, kdy navíc posudek Lékařské komise č. 1 Obl. ZZ Praha ze dne 16. 1. 2013 obsahuje formulaci, že *„stav pravděpodobně vznikl v souvislosti s užitím návykových látek“*. Soud zde považoval za podstatné, že ve spise je založen posudek, který je podle zákona o služebním poměru relevantní pro závěr o propuštění žalobkyně ze služebního poměru, tedy *„Lékařský posudek o zdravotní způsobilosti příslušníka bezpečnostního sboru k výkonu služebního místa“* podle přílohy č. 4 k vyhlášce č. 393/2006 Sb., o zdravotní způsobilosti, ve znění pozdějších předpisů, vyhotovený dne 16. 1. 2013 Zdravotnickým zařízením Ministerstva vnitra, oblastním zdravotnickým zařízením Praha a podepsaný MUDr. Editou Mottlovou, v němž je výslovně uvedeno, že žalobkyně *„pozbyla dlouhodobě zdravotní způsobilost pro výkon služby“*. Tento posudek je současně prost jakýchkoliv spekulací o příčině zdravotní nezpůsobilosti žalobkyně. Z argumentace žalovaného v odůvodnění napadeného rozhodnutí pak je zřejmé, že podkladem pro propuštění žalobkyně ze služebního poměru byl právě tento posudek, nikoliv tedy posudek Lékařské komise č. 1 Obl. ZZ Praha, který je tak pro věc irelevantní.

Vadou onoho řádného lékařského posudku pak není ani to, že v záhlaví je označen jako lékařský posudek o zdravotní způsobilosti příslušníka bezpečnostního sboru *„k výkonu služebního místa“*, ačkoliv na jeho základě byla žalobkyně shledána nezpůsobilou k výkonu služby vůbec. Text tohoto posudku je stanoven v příloze č. 4 k vyhlášce č. 393/2006 Sb., o zdravotní způsobilosti, ve znění pozdějších předpisů, a jeho součástí je i formulace závěru pod bodem 2. písm. d), tedy *„Pozbyl/a dlouhodobě zdravotní způsobilost pro výkon služby.“* Byť tedy existuje určitý rozpor mezi označením posudku a tímto závěrem o zdravotní způsobilosti, není sporu o tom, že posudkem bylo výslovně a srozumitelně sděleno, že žalobkyně pozbyla dlouhodobě zdravotní způsobilosti nejen k výkonu služebního místa, ale pro výkon služby vůbec.

Soud však musel přihlídnout k tomu, že s problematikou, která je velmi podobná, se vypořádal Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 21. června 2013, č.j. 6 Ads 19/2013 – 39, který se týkal propuštění policisty ze služebního poměru z důvodu pozbytí osobnostní způsobilosti. Městský soud má za to, že zákonná konstrukce okolností propuštění policisty z důvodu osobností, resp. zdravotní nezpůsobilosti, je

natolik obdobná, že závěry Nejvyššího správního soudu je nutno aplikovat i na věc nyní projednávanou.

V rozsudku ze dne 21. června 2103, č. j. 6 Ads 19/2013 – 35, Nejvyšší správní soud rozhodoval o kasační stížnosti Policejního prezidia ČR ve věci, v níž žalobu podal policista, který byl propuštěn ze služebního poměru příslušníka Policie České republiky podle § 42 odst. 1 písm. j.) zákona o služebním poměru, neboť podle posudku psychologa bezpečnostního sboru pozbyl osobnostní způsobilost k výkonu služby; tento závěr byl potvrzen závěrem vedoucího psychologa Policie České republiky a rozhodnutí o propouštění policisty byla odůvodněna právě jen odkazem na tyto závěry psychologů.

Nejvyšší správní soud v označeném rozsudku uvedl, že
„[30] Řízení o propuštění ze služebního poměru je správním řízením, ve kterém se rozhoduje o veřejných subjektivních právech a povinnostech propouštěného příslušníka. Musí tak být splněny základní procesní požadavky na správní řízení co do možnosti seznámení se účastníka s podklady rozhodnutí, možnosti uplatnění námitek, vyjádření a připomínek, včetně jejich vypořádání správních orgánem a reflexe tohoto vypořádání v odůvodnění správního rozhodnutí. Rozhodnutí správních orgánů týkající se propuštění příslušníka bezpečnostního sboru ze služebního poměru je přezkoumatelné v celém rozsahu ve správním soudnictví (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 As 29/2003 – 97 ze dne 30. října 2003, publikován pod č. 415/2004 Sb. NSS); srov. též § 196 zákona o služebním poměru.

[...]

[32] Zásada řádného odůvodnění rozhodnutí je pro řízení o služebním poměru rozvedena v § 181 zákona o služebním poměru, resp. v § 190 odst. 7 zákona o služebním poměru vymezujícím rozsah přezkumné povinnosti odvolacího orgánu. Nejvyšší správní soud si je vědom skutečnosti, že vyhláška o osobnostní způsobilosti ve znění účinném do 31. prosince 2012 nepožadovala v závěru psychologa uvedení konkrétní charakteristiky dle § 1 této vyhlášky, kterou posuzovaná osoba nesplňovala. Avšak požadavky kladené vyhláškou na závěr psychologa nijak nemohou zužovat požadavky kladené ustanoveními § 181 a § 190 odst. 7 zákona o služebním poměru na rozhodujícího služebního funkcionáře, který je odpovědný za řádný průběh tohoto správního řízení a za dodržení procesních náležitostí řízení, včetně řádného odůvodnění svých rozhodnutí a vypořádání relevantních námitek. Pokud tedy účastník namítá porušení příslušných procesních předpisů v důsledku neznalosti příslušné chybějící osobnostní charakteristiky či v řízení uplatňuje jiné námitky, je služební funkcionář povinen v odůvodnění svého rozhodnutí tyto námitky řádně a přezkoumatelným způsobem vypořádat.“

Rozhodnutím služebních funkcionářů je proto třeba vytknout nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů. Zákon o služebním poměru vyžaduje, aby rozhodnutí služebních funkcionářů byla řádně odůvodněna (ust. § 181 odst. 5), což je předpokladem pro to, aby mohla být přezkoumatelná soudem ve správním soudnictví. Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku dospěl k závěru, že příslušný posudek o způsobilosti policisty k výkonu služby – až už se jedná o způsobilost osobnostní či zdravotní – pak prostý odkaz na závěr posudku o nezpůsobilosti nesplňuje požadavek na řádné a přezkoumatelné odůvodnění rozhodnutí o propuštění ze služebního poměru. Ačkoliv je tedy posudek zdravotnického zařízení pro rozhodování služebního funkcionáře zásadní, nic to nemění na tom, že rozhodnutí o propuštění žalobkyně ze služebního poměru odůvodněné pouhým odkazem na závěr lékařského posudku – který

sám žádné odůvodnění neobsahuje a není v něm nic o příčinách zdravotní nezpůsobilosti žalobkyně - nevyhovuje požadavkům na přezkoumatelnost rozhodnutí služebního funkcionáře.

Nadto v projednávané věci žalobkyně v odvolání proti rozhodnutí o propuštění poukázala na to, že byl proveden přezkum lékařského posudku, jímž jí ovšem nebylo vyhověno, a to s odkazem na zprávy jejích ošetřujících lékařů a na blíže neurčenou zdravotní dokumentaci. Žalobkyně přitom v odvolání namítala, že se nepodrobila žádnému vyšetření či ošetření, o němž byl byla vydána lékařská zpráva, která by mohla být podkladem pro jakýkoliv další postup. Touto odvolací námitkou se však žalovaný v napadeném rozhodnutí dostatečně nezabýval, když její argumenty považoval za irelevantní. Z těchto skutečností má soud za to, že o žalobkyni bylo rozhodováno na základě podkladů, která nejsou v rozhodnutích nijak specifikována a definována a se kterými nebyla žalobkyně seznámena a proti nimž nemohla proto ani účinně brojit.

Pro úplnost soud konstatuje, že žalobkyně sama v odvolání přiznala, že se podrobila léčení v psychiatrické léčebně, avšak ani z odůvodnění rozhodnutí, ani z podkladů ve spise nelze nijak poznat, zda její propuštění bylo v jakémkoliv vztahu k tomuto jejímu léčení. Ani z napadeného rozhodnutí, ani z lékařského posudku se vůbec nedá poznat, jaké povahy je zdravotní indispozice žalobkyně, a přinejmenším už to žalobkyni znemožnilo vést jakoukoliv alespoň potenciálně účinnou obranu.

Městský soud v Praze tedy dospěl k závěru, že žaloba byla podána důvodně, a proto napadené rozhodnutí policejního prezidenta zrušil podle ust. § 78 odst. 1 soudního řádu správního a věc vrátil podle ust. § 78 odst. 4 soudního řádu správního žalovanému k dalšímu řízení, v němž žalovaný v rámci svých pravomocí odvolacího orgánu odstraní konstatované vady.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního, když žalobkyně měla ve věci úspěch a její náklady řízení sestávají jednak ze zaplaceného soudního poplatku z podané žaloby ve výši 3000,- Kč a jednak z odměny advokátovi za tři úkony právní služby po 3100,- Kč, a ze související náhrady hotových výdajů po 300,- Kč podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), v platném znění, zvýšené o sazbu daně z přidané hodnoty. Náhradu v celkové výši 15 342,- Kč je žalovaný povinen zaplatit žalobci do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce JUDr. Josefa Kopřivy, advokáta.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 3. března 2015

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

za správnost vyhotovení:
Simona Štěpinová